

LA TRIBUNA

Inestabilitat i pèrdua de credibilitat de la justícia

Cal un autèntic esforç per millorar i resoldre problemes

JAUME

BARTUMEU
CASSANY

President de Progressistes-SDP

La premsa de dilluns al matí publicava un comunicat del Consell Superior de la Justícia que deixava bocabadat. Davant l'enorme desgavell en el qual es troba la justícia, l'òrgan "... de representació, govern i administració de l'organització judicial..." que ha de vetllar "... per la independència i el bon funcionament de la Justícia" (article 89 de la Constitució) no ha trobat res de millor a fer que sortir a criticar els mitjans de comunicació que han gosat avisar que la Batllia i els tribunals s'estan col·lapsant.

Pretén el Consell Superior de la Justícia que parlar del col·lapse de la Batllia i del Tribunal de Corts –evident i constatat per tots els usuaris i també pels auxiliars de la justícia ja siguin procuradors o advocats– seria "... entrar en debats estèrils que l'únic que aconseguirien seria distreure l'atenció del qui té la responsabilitat de l'Administració i Govern de l'Administració de Justícia."

Amb el risc de patir les conseqüències de la meua gosadia, i sense voler en cap cas distreure tan alt Consell, penso que cal parlar clar davant del que, efectivament, esdevé urgent: millorar el funcionament de l'Administració de justícia i garantir-ne la plena independència.

Aquest últim episodi de la publicació d'un comunicat purament *defensiu* ve precedit de repetides i coincidents actuacions que fan aparèixer la politització del Consell Superior de la Justícia i la seva manca de col·legialitat.

No és normal que la decisió de no renovar una batlle s'adopti per tres vots a dos en el moment

EL QUE HI HA ÉS INCERTESA, FONT DE TOTA INSEGURETAT. EL CONTRARI DE L'ESTAT DE DRET

que el Consell Superior ha perdut un recurs –que ha guanyat la batlle en qüestió– en relació amb el seu estatut en la carrera judicial.

I tampoc és normal –ni admissible si es vol millorar l'administració de justícia– que es proposi reduir el període fixat per a la formació dels nous batlles que han de seleccionar-se properament. Ni, menys encara, es podia acceptar que aquesta modificació legislativa sobtada, que sacrificaria la necessària formació, es proposés per tapar les vergonyes del mal funcionament que ha portat a deixar la Batllia mig desmuntada.

En aquest sentit, el comunicat publicat abans d'ahir em sembla més propaganda que obra de governació i és una clara mostra de la contradicció entre les paraules i els fets. Es confirma així el dubte, que cada vegada se sent més, de qui mana a la Justícia.

Si unim les escenes i els tons de la crispació dels darrers dies veiem com es trasllada a l'opinió pública la imatge que els responsables de la justícia van a la seva i que hi ha més lluites intestines per consolidar el poder que autèntic esforç per resoldre els problemes de la gent que ha d'acudir a la Batllia.

És prou clar que cal reforçar les capacitats del sector de la justícia. Ho sabem des de fa molt de temps.

Per aconseguir-ho podríem procedir de dues maneres: o bé contractant més personal o bé invertint en equipaments i en formació.

De moment el que sembla haver estat la prioritat és construir un palau de justícia sobredimensionat i triar, això sí, un mobiliari de primer nivell.

Mentrestant, en una Batllia sota mínims, si un batlle, malgrat superar inspeccions exteriors i assumir feina endarrerida d'èpoques anteriors, gosa interposar un recurs contra una decisió del Consell Superior i, a més, porta la gosadia fins aconseguir que en la primera instància li donin la raó, s'arrisca a caure en desgràcia.

Si us plau, una mica de respec-

te per les ciutadanes i ciutadans que han d'acudir a la Batllia perquè tenen problemes i creuen –aviat haurem de dir creien– en la Justícia. Més consideració pels que viuen un present angoixat i miren el futur amb certa desesperança, esperant mesos i mesos resolucions que sovint no arriben per manca de prou batlles per dictar-les.

Això s'està convertint en un espectacle agre i trist en el qual el que compta menys és preocupar-se dels problemes que afecten els que, insisteixo, encara creuen en la Justícia i en el caràcter independent de jutges i magistrats.

El cas és que el cap de Govern té constància d'aquests dèficits. Havia estat batlle, un bon batlle, segons l'opinió general que comparteixo, i també fou ministre encarregat de la Justícia.

Per això sobta que davant d'aquesta acceleració de la crisi judicial sembli que això no és problema seu, sinó de la societat.

Com si la societat, la ciutadania, hagués decidit desconfiar pel seu compte de la justícia, sense que la classe política i l'executiu, representats al Consell Superior de la Justícia, en siguin els causants.

L'article 3.2 de la Constitució estableix el següent: "La Constitució garanteix els principis de legalitat, de jerarquia, de publicitat de les normes jurídiques, de no retroactivitat de les disposicions restrictives de drets individuals o que comportin un efecte o estableixin una sanció desfavorable, de seguretat jurídica, de responsabilitat dels poders públics i d'interdicció de tota arbitrietat."

Ens agradaria que aquesta disposició fos aplicada sense cap mena de dubte. De moment no és el cas. El que hi ha és incertesa, font de tota inseguretat. El contrari doncs, de l'Estat de Dret.